

சிலுவைப்பாதை

தொடக்க செபம்

முதல்வர்: தந்தை, மகன், தூய ஆவியாரின் பெயராலே, ஆமென்!

எல்லோரும்: இரக்கத்தின் ஊற்றே இறைவா, உம் திருமகன் இயேசுவின் பாடுகளையும் இறப்பையும் நாங்கள் நினைவுகூர்கின்றோம். அவர் நடந்து சென்ற சிலுவையின் பாதையில் அவரைப் பின்சென்று நடந்திட நாங்கள் வந்துள்ளோம். இறுதிவரை இயேசுவின் உண்மைச்சீடராக நாங்கள் வாழ வரமருள வேண்டுமென்று உம்மை இறைஞ்சி மன்றாடுகின்றோம். ஆமென்!

சுருக்கமான மனத்துயர் செபம்:

என் இறைவா! நன்மை நிறைந்தவர் நீர். அனைத்திற்கும் மேலாக அன்புக்கு உரியவர். என் பாவங்களால் உம்மை மனநோகச் செய்துவிட்டேன். ஆகவே நான் குற்றங்கள் பல செய்தேன் எனவும், நன்மைகள் பல செய்யத் தவறினேன் எனவும் மனம் நொந்து வருந்துகிறேன். உமது அருள் துணையால் நான் மனம் திரும்பி, இனிமேல் பாவம் செய்வதில்லை என்றும், பாவத்துக்கு ஏதுவான சூழ்நிலைகளை விட்டு விலகுவேன் என்றும் உறுதி கொடுக்கிறேன்.

எங்கள் மீட்பராம் இயேசு கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் பயனாக,

இறைவா, என்மேல் இரக்கமாயிரும்.

திவ்விய இயேசுவே! எங்களுக்காகவும் உத்தரிப்புநிலை ஆன்மாக்களுக்காகவும் சிலுவைப் பாதையைத் தியானிப்பவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பலன்களை அடைய விரும்பி, உம் இரக்கத்தைக் கெஞ்சி மன்றாடுகிறோம்.

புனித மரியாவே! வியாகுல அன்னையே! இயேசுவின் பாடுகளின் போது அவரோடு நீர் உடனிருந்து, அவருடைய பாடுகளில் பங்கேற்றது போல, நாங்களும் எங்கள் அயலார் அனுபவிக்கும் துன்பங்களில் அவர்களுடன் இருந்து துணைபுரியும் ஆற்றலைப் பெற உம் திருமைந்தனிடம் எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

சிலுவைப்பாதை நிலையின் தொடக்கத்தில்

இயேசு கிறிஸ்து பாடுபட்ட ---ஆம் நிலை

இயேசுவே! உமது திருச்சிலுவையை ஆராதித்து வணங்கி உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம்.

ஏனெனில் உமது திருச்சிலுவையால் நீர் எங்களை மீட்டருளினீர்.

சிலுவைப்பாதை நிலையின் முடிவில்

தந்தைக்கும் மகனுக்கும் தூய ஆவியாருக்கும் மாட்சிமை உண்டாகுக.

தொடக்கத்தில் இருந்ததுபோல இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் என்றென்றும் இருப்பதாக. ஆமென்.

எங்கள் மேல் இரக்கமாயிரும் இயேசுவே

எங்கள் மேல் இரக்கமாயிரும் - 2

இறந்த நம்பிக்கையாளர்கள் உமது இரக்கத்தினால் உம்மில் நிறைவாழ்வு பெறுவார்களாக! ஆமென்.

முன்னுரை

நல்லவர்களே, உங்களை இயேசுவின் இணையற்ற நாமத்தில் அன்புடனே வரவேற்கின்றேன்.

பாதைகள் பாரமாவதுண்டு.

கரடுமுரடான பாதையினால் கடினமாகிப் போவதுமுண்டு.

பாரத்தினால் பாதையில் பயணம் களைப்பாவதுமுண்டு.

கருவைச் சுமக்கும் தாய்க்கு, குழந்தை பாரமாவதுண்டா?

பறக்கும் பறவையின் பயணத்திலே, சிறகுகள் சுமையாவதுண்டா?

குட்டியை சுமந்து செல்லும் குரங்கு மற்றும் கங்காருவுக்கு பயணம் பாரமாகிப் போவதுண்டா?

மரத்தில் தொங்கும் கனிகள், கிளைக்கு பாரமாகிப் போவதுண்டா?

மனிதன் மட்டும் நம்பிக்கையை இழந்து போவது எதனால்?

புலம்பி அழுது தீர்த்து அரட்டுவது எதனால்?

அவநம்பிக்கை கொண்டு தன்னை அழித்துக் கொள்ள துடிப்பது ஏன்?

துணிவு கொண்டு நடந்து சென்று தடம் பதித்து, தன் வழியை தரணிக்கு உணர்த்த முன்வராதது ஏன்?

கிறிஸ்து தான் நடந்து செல்லும் பாதை பாரமானது என தெரிந்த பின்னரும், இத்துன்பக் கிண்ணம் அகலவில்லை எனத் தெரிந்தும் நம்பிக்கை கொண்டு, தனக்கு பாரமான பாதையில் நடந்து தடம் பதித்து, தன் வழியை தரணிக்கு நம்பிக்கையின் பாதையாக்கிச் சென்றது நல்ல மாதிரிகையே.

நம்பிக்கை என்பது நாம் எதிர்நோக்கி இருப்பவை கிடைக்கும் என்னும் உறுதி. கண்ணுக்குப் புலப்படாதவை பற்றிய ஐயமற்ற நிலை. (எபி 11:1) இதனையே இயேசுவின் பாடுகளின் பாதை உறுதி செய்கின்றது.

நாமும் நடப்போம், பாடம் படிப்போம்.

அறிவோம், அனுபவிப்போம், அறிவிப்போம், புது உலகு படைப்போம்!

முதல் நிலை: தவறான தீர்ப்பு!

தீர்ப்பிற்கு தலைவணங்குகிறார்.

தவறு செய்ததனால் அல்ல, நம்பிக்கையினால்.

தந்தை தான் சொன்னபடியே தன்னை உயிர்ப்பிக்கச் செய்வார் என்ற நம்பிக்கையினால் தீர்ப்பு கேட்க தலைகுனிந்து கயவர்கள் முன் நிற்கின்றார்.

தவறாக தன்னை நடத்துகிறார்கள் என்பதனை அறிந்திருந்தும், தன்னை இறைசித்தத்திற்கு கையளிக்கின்றார்.

குணம் பெற்று, அப்பம் பெற்று உண்ட மக்கள் கத்துகிறார்கள், சிலுவையில் அறையும், சிலுவையில் அறையும் என்று.

மெசியாவை காண விரும்பியவர், கூட்டத்திற்கு அஞ்சி கை கழுவிக்கொள்கிறார்.

நடப்பது எல்லாம் தனக்கு எதிராகவே நடக்கிறது என்பது தெரிந்திருந்தும், மனிதர்களை நம்புவதை விட கடவுளை நம்புவது மேலானது என தன்னை கையளிக்கின்றார்.

நடப்பது எனக்கெதிராக என்பது தெரிந்ததும், இன்று பழிவாங்க துடிக்கின்றேன்.

எனக்கு ஏன் எனக் கேட்டு ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றேன்.

படைத்தவரை நிந்திக்கின்றேன். கடவுளை நம்புவதை விட மனிதர்களை நம்பி இன்று என்னை தொலைக்கின்றேன்.

என்னுடைய பணம், அறிவு, பலம் செய்துவிடும் என்று நம்பி இறை நம்பிக்கையை தொலைக்கின்றேன்.

இறைச்சித்தம் என்னில் நிறைவேற அனுமதிப்பதில்லையே.

இறை நம்பிக்கையில் வளர்வேன்!

செபம்

இறைவா உம்மை நம்பி, நீர் தரும் வாழ்வை நம்பி நடப்பது எல்லாம் நன்மைக்கே. உம்முடைய அனுமதியாலேயே எல்லாம் நடக்கின்றது. உம்முடைய சித்தம் என்னில் நிறைவேறட்டும் என வாழ வரம் தாரும். ஆமென்.

இரண்டாம் நிலை: பாரமான சுமை!

தீர்ப்பு அளித்தவர்கள் சற்றும் கூச்சம் இல்லாது பாரமான சிலுவையை அவர் தோள் மீது சுமத்துகின்றார்கள்.

மூன்று ஆண்டுகள் அவருடைய குரல் கேட்டவர்கள், செய்த புதுமையைப் பார்த்தவர்கள், அவரைப் பற்றி அறிந்தவர்கள், பாரமான சிலுவையை தோள் மீது சுமத்துகின்றார்கள்.

அவமானத்தின் சின்னம் அவர் தோள் மீது.

இத்தகைய துன்பத்தின் வழியாகத் தான் மீட்பு கொணர வேண்டுமா?

இதற்கு நான்தானா கிடைத்தேன்?

எனக்கு இது தேவைதானா?

என்பது போன்ற பல கேள்விகளுக்கு மத்தியிலும் சுமத்தப்பட்ட பாரமான சிலுவையை ஏற்றுக்கொள்கின்றார்.

இன்றைக்கு நான் ஏன் பலியாக வேண்டும்?

நான்தான் இவர்களுக்கு கிடைத்தேனா?

இவர்கள் நன்றி கொண்டவர்களா?

இவர்களுக்காக நான் தியாகம் செய்ய வேண்டுமா என்று கேட்டுப் பார்த்து பல நேரங்களில் இறைச் சித்தத்திற்கு பணிய மறுக்கின்றோம்.

இது எல்லாம் நிரந்தரம் இல்லை.

இதனையெல்லாம் ஆண்டவர் மாற்றிக் காட்டுவார் என்ற நம்பிக்கை நம்மில் இல்லை என்பதுவே உண்மை.

இதனை உணர்ந்து நம்மை கையளிப்போம்.

நான்தான் என்றால், அது கடவுளால் முன்குறிக்கப்பட்டதே என்பதனை உணர்ந்து நம்மை அர்ப்பணிப்போம்.

நம்பிக்கையுடனே என்னை கையளிப்பேன்!

செபம்

இறைவா! எனக்கு துணைபுரிய விரைந்து வாரும். நான்தான் உம்மால் முன்குறிக்கப்பட்டு இருக்கின்றேன் என்றால், அதனை உணர்ந்து என்னை கையளிக்க வரம் தாரும்! ஆமென்.

முன்றாம் நிலை: முதல் முறை கீழே சாய்ந்தார்!

பாரங்கள் தாங்காமல் சாய்கின்ற போது, பாதங்கள் நீயாக வேண்டும் என்று பாடுகின்றோம். உம்முடைய பாதங்கள் எங்களது பாதைகளில் துணையாக வேண்டும் என்று மன்றாடுகின்றோம்.

ஆனால் இங்கு எங்களது பாவங்களின் சுமை தாளாமல் நீர் கீழே சாய்ந்தீர் என்பதனை நினைக்கின்றோம்.

சாய்ந்த நீர் தளர்ச்சி கொள்ளாமல் எழுந்து நடக்க முற்பட்டீர், பயணத்தை தொடர்ந்தீர்.

அதே பாரத்தோடு சாய்ந்த உமக்கு விழுந்ததோ கசையடிகள்தான்.

பேதுரு, நானும் நடந்துவர உத்தரவு தாரும் என்றபோது, கடலிலே நடந்த பேதுரு மூழ்க முற்பட்ட போது, கரம் கொடுத்து தூக்கிவிட்ட உமக்கு கரம் கொடுக்க தேர்ந்தெடுத்தவர்களோ, உம்மை மெசியாவாக அழைத்தவர்களோ யாரும் இல்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியதே.

இன்று திருச்சபை தலைகுனிய எங்களது அகம்பாவம் காரணமாகி இருக்கின்றது.

பாறையின் மீது நீர் கட்டிய திருச்சபையை காத்து வர பொறுப்பேற்ற நாங்கள் எங்களது அகந்தையான செயல்களால் அதனை விழத்தாட்டுகின்றோம்.

அகத்திலே நாங்கள் கொண்டுள்ள மேட்டுத்தனமான போக்கும், உயர்வு மனப்பான்மையால் மற்றவர்களை மதிக்காத போக்கும், வேறுபாடுகளை - வித்தியாசங்களை போற்றும் பண்பினால் இன்று பிறமறை அன்பர்கள் மத்தியில் எதிர்சாட்சியம் கொடுத்து தலை குனியச் செய்கின்றோம் என்பதனை உணர்ந்து திருந்தச் செய்தருளும்!

செபம்

நம்பிக்கையுடனே எழுந்து பயணத்தை தொடர்ந்தவரே, எங்களது அகத்தில் நாங்கள் கொண்டுள்ள பாவத்தை அகற்றி, திருச்சபை அனைவருக்கும் உரியதே என்பதனை உணர்த்தி, எளியவரும், வறியவரும், ஒடுக்கப்பட்டவரும் திருச்சபையில் நம்பிக்கை கொண்டு பயணிக்க வரம் தாரும்! ஆமென்.

நான்காம் நிலை: தாயின் நம்பிக்கை தரிசனம்!

எத்தகைய பயணத்திலும், எத்தகைய நண்பர்கள் உடனிருந்தாலும், பெற்றவர்களுக்கு ஈடு பெற்றவர்களே.

பெற்றவர்களாலேயே, மிகச்சரியாக புரிந்து உடனிருப்பை கொடுத்து நம்பிக்கையை புதுப்பிக்க முடியும் என்பது உண்மையிலும் உண்மை.

அன்னை கன்னிமரியின் சந்திப்பு இதனையே உணர்த்துகின்றது.

கூட்டமான கூட்டம். வேடிக்கை பார்க்கும் கூட்டம்.

ஏளனமாகப் பேசும் கூட்டம்.

பரிதாபத்தோடும் கையாலாகாதத் தன்மையோடும் நிற்கும் கூட்டம்.

கயவர்களின் கடின இதயத்தோடு மிருகத்தன்மை கொண்டு செயல்படும் கூட்டம்.

இதன் மத்தியில் பெற்றவளின் சந்திப்பு நம்பிக்கையின் ஒளியினை பாய்ச்சி நிற்கின்றது.

மற்றவர்கள் தரும் நம்பிக்கைக்கும், பெற்றவர்கள் தரும் நம்பிக்கைக்கும் பாரதூர வித்தியாசம் உண்டு என்பதனை, உணர்ந்தவர்கள் கூறுவார்கள்.

உணர்வுபூர்வமான நம்பிக்கையை தங்களது குழந்தைக்கு கொடுத்து ஊக்கம் அளிப்பது பெற்றோரின் சிறப்பே.

பெற்றோரை பாரமாக நினைக்கும் சமூகத்தில் வாழ்வோர், இன்று இதனை உணர்ந்தால், அதுவே அன்னை கன்னிமரிக்கு நாம் செலுத்தும் மேலான வணக்கமாகும்.

பெற்றவர்கள் நம்முடன் இருக்கும்வரை, எத்தகைய சூழலிலும் நாம் தொடர்ந்து பயணிக்க முடியும் என்பதனை உணர்ந்து, பெற்றவர்களைப் போற்றும் பண்பாளர்களாவோம்!

செபம்

உமது அன்னையை எங்களுக்கும் அன்னையாக்கினவரே, அன்னையின் சந்திப்பினால் உரம் பெற்று, உறுதியடைந்து பயணத்தை தொடர்ந்தீர் என்பதனை அறிகின்ற நாங்கள், எங்களது வாழ்வில் பெற்றவர்களைப் போற்றும் நல்ல பண்பு பெற்று வாழ வரம் தாரும்! ஆமென்.

ஐந்தாம் நிலை: சிமியோன் உதவி!

வாழ்வின் ஓட்டத்தில் நம்பிக்கை தடுமாற்றம் ஏற்படுவது இயல்பே.

பயணத்தின் களைப்பாலும், மனத்தின் காயங்களாலும், சூழலின் தாக்கங்களாலும், நம்பிக்கை சூனியமாய் தெரிவதுண்டு.

எல்லா மனிதர்களுக்கும் வாழ்வில் இத்தகைய சூழல் வந்து போவதுண்டு.

இத்தகைய சூழலில் துணையிருப்பது நட்பே.

நல்ல நட்பின் கரம் கிடைக்கும்போது, எந்த மனிதனும் தடம் மாறுவதில்லை, தவறிப் போவதுமில்லை.

இயேசுவுக்கு சிமியோன் கரம் கிடைத்தது.

நட்பின் அற்புத இலக்கணமே இன்பத்தில், வளமையில், மகிழ்வில் மட்டுமல்ல, துன்பத்தில், துயரத்தில், வருத்தத்தில், நோயில் இருக்கும் போது, நம்பிக்கையில் துவண்டு போகும்போது கரம் கொடுப்பதுதான் அற்புதமானது - அன்பிலே ஆழமானதும் கூட.

பாரத்தை பகிர்ந்து கொண்டதால், நண்பனின் உடனிருப்பு தெம்பையும், தெளிவையும், ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் இயேசுவுக்குத் தந்தது.

நம்முடைய வாழ்வின் பயணத்திலும், நல்ல நண்பர்களாகவும், நல்ல நற்பினைப் பெற்ற பாக்கியசாலிகளாகவும் வாழ்ந்திடல் வேண்டும்.

நல்ல நட்பின் கரம் பெற்று ஊக்கம் பெற வேண்டும்.

தேவையான சூழலில், தேவையில் இருப்போர்க்கு உரிய நேரத்தில் கரம் கொடுத்து தாங்கிடவும் வேண்டும்.

செபம்

பேதுருவின் மாமியாருக்கு கரம் கொடுத்து எழுப்பியவரே இறைவா! நாங்கள் எங்களது வாழ்வில் நட்பின் கரம் பிடித்து நடக்கவும், நட்புக்கு கரம் கொடுத்து நடக்கவும் வரம் தாரும்! ஆமென்.

ஆறாம் நிலை: வெரோணிக்காவின் கரிசனை!

நம்பிக்கை நிலை வாழ்வைத் தரும் என்பது இறையியல்.

ஆனால், யதார்த்தத்தை இந்த பாதையில் பார்க்கின்றோம்.

நம்பிக்கை துணிவினைத் தந்தது.

நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், கொண்ட கொள்கையில் துணிவினைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள்.

அவர்கள் யாருக்கும், எதற்கும் அஞ்ச மாட்டார்கள்.

பேனா முனைக்கு சக்தி அதிகம் என்பார்கள்.

இவர்கள் யாருக்கும் அஞ்சுவதில்லை.

துப்பாக்கி முனை கூட இவர்களை அச்சமடையச் செய்யாது என்பது தான் வரலாற்றின் வீர வரலாறு.

பயணத்தில் எத்தனையோ பேர் உடன் நடந்தாலும், பரிதாபப் பட்டாலும், இரக்கம் கொண்டாலும், இந்த பெண்ணுக்கு கிடைத்த துணிச்சல், அவள் நம்பியவரின் திருமுகத்தை பதியப் பெற்றாள் என்பது நாம் அறிந்து கொண்ட உண்மை.

நம்பிக்கை நம்மை துணிவு கொள்ளச் செய்திடல் வேண்டும்.

அந்த துணிவு நல்லது செய்ய தூண்டும் போது, அதற்கான பரிசினை நாம் பெற்று மகிழ்வோம் என்பது இங்கு உணர்த்தப்படுகின்ற உண்மை!

செபம்

இறைவா! நம்பிக்கை கொண்ட மக்கள் நாங்கள் இந்த பயணத்தில் வெறும் பரிதாபப் பட்டு செல்லும் மக்களாக மட்டும் போகாமல், நல்லது செய்யும் துணிச்சலை பெற்றுக் கொள்ள அருள்தர உம்மை மன்றாடுகின்றோம்! ஆமென்.

ஏழாம் நிலை: மறுமுறையும் சாய்ந்தார்!

பாரம் அழுத்த மீண்டும் சாய்ந்தீர் தரையிலே.

கயவர்கள் கடும் கோபம் கொள்ள, சாட்டையால் அடித்து உதைக்க, தள்ளாடியபடியே எழுந்து நடக்க முயன்றீர்.

அடியின் வேதனை, களைப்பின் சோர்வு, அவமானத்தின் உச்சம் உம்மை நிலைகுலையச் செய்தது என்பதுவே உண்மை.

உம்முடைய இலட்சியமும் நோக்கமும் தெளிவானதால், அதை அடைவதில் நீர் காட்டிய வேகமே உம்மை மீண்டும் எழச் செய்தது.

என்ன செய்துவிட முடியும்? இனியும் இதைவிட பெரிய காரியமா செய்துவிடப் போகிறார்கள்? இதற்கு மேலும் என்ன பெரிய அவமானத்தை தந்து விட முடியும்?

எனவே, இலட்சியத்தை அடைந்து விடும் நம்பிக்கை உம்மிலே வேகத்தை ஊட்ட, எழுந்தீர் - நடந்தீர் - பாதையில் பயணத்தை தொடர்ந்தீர்.

திருச்சபையின் பயணத்திலே, அழைத்தவர்களாகிய எங்களால் இன்றும் பல அவமானத்தை சந்திப்பதால் சந்தி சிரிக்கச் செய்கின்றோம்.

இதனை உணர அறிவைத் தாரும். அவமானத்தை வருவிப்பதால் உம்முடைய பாடுகள் தொடரத்தான் செய்கின்றது.

சாதியத்தை பேணி, உயர்வு - தாழ்வு நிலையை உருவாக்குவது.

இத்தனை பேர் இருப்பதால் எங்களுக்கு இத்தனை இடம் வேண்டும் என கொடி பிடிப்பது.

ஒருவர் ஒருவருடைய பலவீனத்தை பட்டியலிட்டு பறைசாற்றுவது.

மொட்டை கடிதங்கள் மூலம் முதுகெலும்பு இல்லாதவர்களாக செயலாற்றுவது. இதுபோன்ற பல காரியங்களால் அவமானத்தை நாங்கள் சார்ந்துள்ள திருச்சபைக்கு வருவித்து வருகின்றோம்.

செபம்

அழைப்புக்கு ஏற்ற வாழ்க்கை வாழ்ந்து அவமானங்களை வருவிக்காமல், சாட்சியமான செயல்களின் வழி நம்பிக்கையை உறுதிப் படுத்தி, அனைவரையும் உம்முடைய அரசில் கொண்டு வந்து சேர்க்க அருள்தாரும்! ஆமென்.

எட்டாம் நிலை: அன்னையரின் அன்பு!

நம்பிக்கை கொண்ட மக்கள் ஒன்றாய் இருப்பார்கள் என்பதின் அடையாளமாக அன்னையர்கள் ஒன்றாய் கூடி, பயணத்தில் மனுமகனுக்கு ஆறுதல் கூறுகிறார்கள்.

ஒன்றாய் இருப்பதின் பலன் ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதலாகிட முடியும்.

ஒன்றாய் இருப்பது சக்தியானது என்பதனை ஒன்றாய் இருப்பவர்கள் உணர்வார்கள்.

ஆறுதல் பெற முடியாத நிலையில் பலர் இன்று துடிப்பதை பார்க்கின்றோம்.

பல மனிதர்களின் பரிதாபம் அவர்கள் தனிமையில் தவிப்பது என்பதனை அறிகின்றோம்.

தங்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்க யார் உண்டு என்று அழுது புலம்புவோர் இன்று ஆயிரமாயிரம்.

புனித அசிசியார் தன செபத்தில் கூறுவார், 'ஆறுதல் பெறுவதை விட ஆறுதல் கூறுவது மேலானது'.

திருத்தூதர் பணியில் 20:35 கூறுவார், 'பெறுவதை விட கொடுப்பதே பேருடைமை' என்று.

நாம் கொடுக்கின்றபோதே பெற்றுக்கொள்கின்றோம்.

ஆறுதலை ஆள் பார்த்தோ, ஆடை பார்த்தோ அல்ல - மாறாக, அழுது புலம்பும் அனைவருக்கும் கொடுப்போம்.

அப்பொழுது, நாம் அழும்போது நமது கண்ணீரைத் துடைக்க கரங்கள் இருக்கும்.

செபம்

இறைவா! வளர்ந்த இந்த உலகில் ஆறுதல் கொடுக்க அவர்களின் சாதகம் பார்த்தே நடந்து கொள்ளும் போக்கை மாற்றி, தேவையில் இருப்போரைக் கண்டு - அவர்களில் உமது சாயலை கண்டு ஆறுதல் அளிக்க வரம் தாரும்! ஆமென்.

ஒன்பதாம் நிலை: மூன்றாம் முறையும் சாய்ந்தீர்!

அவநம்பிக்கையின் உச்சத்திற்கு சென்ற பின்னரும் கூட, எழுந்து பயணத்தை தொடர்ந்தீர் என்பதனை உணர்கின்றோம்.

விழுவதும் எழுவதுமாக உம்முடைய பயணம் தொடர்ந்த போதும், பயணத்தை நிறுத்திக் கொள்ள, அவநம்பிக்கை ஒரு காரணியாக அமையவில்லை என்பதனை உணர்கின்றோம்.

வாழ்வு அற்புதமானது. அதனை கொடுத்தவரிடமே திரும்ப கொடுப்பது தான் உயர்ந்தது.

தன் கடைசி மூச்சை நிறுத்திக் கொள்ள மனிதனுக்கு உரிமை இல்லை என்றும், சாவின் மீது மனிதனுக்கு அதிகாரமே இல்லையென்றும் சபை உரையாளர் 8:8ல் தெளிவு படுத்துகின்றீர்.

அவநம்பிக்கை கொண்டவர்களே இத்தகைய செயல்களுக்கு உட்படுகிறார்கள் என்பது உண்மையே.

நீர் அவநம்பிக்கை கொள்ளாது வாழ்வினை அற்புதமான பலியாக்கி ஒப்புக் கொடுத்தீர் என்பதனை மீண்டும் எழுந்து செல்ல முற்பட்டதன் வழியாக கற்றுக் கொடுக்கின்றீர்.

அவநம்பிக்கையின் மக்களாக வாழ்வது என்பது எங்களுக்கு அழகல்ல.

அழைக்கப்பட்டவர்கள், தூய ஆவியினால் அபிஷேகம் பெற்றவர்கள் தங்களை அழித்துக் கொள்வது என்பது, சிறிதும் ஏற்கத்தக்கதல்ல என்பதனை உணர்ந்து, எத்தகைய இடுக்கண் வேளையிலும் எங்களது கடைசி மூச்சை நிறுத்திக் கொள்ள எத்தனிக்காமல் இருக்க முற்பட அறிவு தாரும்!

செபம்

அவநம்பிக்கையை வேறுத்து, நம்பிக்கையை நிலைநாட்ட பயணத்தை தொடர்ந்தவரே, பவுலடிகளாரோடு சேர்ந்து, உம்முடைய அன்பில் இருந்து எதுவும் எங்களை பிரிக்க முடியாது என்ற துணிவோடு, நீர் குறித்த நேரத்தில், வாழ்வை உமது கரத்திலேயே கொடுத்து மரிக்கும் வரம் தாரும்! ஆமென்.

பத்தாம் நிலை: ஆடைகள் களையப் பெற்றார்!

அவமானம் - வாழ்விலே மனிதர்கள் சந்திக்கின்ற ஒன்றே.

எல்லா மனிதர்களும் இதனை கடந்து சென்றே ஆக வேண்டியிருக்கின்றது.

வாழ்வின் ஓட்டத்திலே எல்லா மனிதர்களும் ஏதாவது ஒரு அவமானத்தை சந்தித்தேயாகிறார்கள் என்பதுவே உண்மை.

அவமானத்தின் உச்சம், ஆடைகள் களையப்படுவது என்பதிலே யாருக்குமே மாற்றுக் கருத்து இருக்க இயலாது.

இத்தகைய அவமானம், மனிதனாக அவதரித்த இயேசுவின் வாழ்விலே நடந்தேறியதை இங்கு பார்க்கின்றோம்.

எல்லாம் செய்தவர், அற்புதங்கள் ஆற்றியவர், அதிசயங்கள் செய்தவர், அவமானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள என்ன காரணம்?

அவரிடமிருந்த நம்பிக்கையே இதனை ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவ மனத்தை அவருக்கு அளித்தது.

அவருடைய நம்பிக்கையே இத்தகைய ஏற்பினைத் தந்தது என்பது உண்மையென்றால், நம்முடைய நம்பிக்கையும் அதுதானே - தந்தை நிலைவாழ்வை அருள்வார் என்பது தானே.

அப்படியென்றால், நாம் வாழ்விலே சந்திக்கின்ற அவமானத்தையெல்லாம் எப்படி பார்க்கின்றோம்?

ஏன் இறைவா எனக்கு, இது தேவையா எனக்கு என கேட்டுப் பார்க்காமல், ஏற்றுக் கொள்ள மனப்பக்குவம் கொள்வோம்!

செபம்

அவநம்பிக்கையை வேரறுத்து, நம்பிக்கையை நிலைநாட்ட பயணத்தை தொடர்ந்தவரே, பவுலடிகளாரோடு சேர்ந்து, உம்முடைய அன்பில் இருந்து எதுவும் எங்களை பிரிக்க முடியாது என்ற துணிவோடு, நீர் குறித்த நேரத்தில், வாழ்வை உமது கரத்திலேயே கொடுத்து மரிக்கும் வரம் தாரும்! ஆமென்.

பதினொன்றாம் நிலை: சிலுவையில் அறைதல்!

வலியும் வேதனையும் வந்தவர்க்குத் தான் தெரியும்.

விழுகின்ற அறை ஒவ்வொன்றும் உயிரையே பறிப்பது போலவே அமைகிறது என்பது, அதனை பெறுகின்றவராலேயே உணர முடியும். பார்ப்பவர்கள் பரிதாபம் தான் கொள்ள முடியும்.

இந்த அறைகள், படுகின்ற அடிகள் எல்லாம், தான் வந்த நோக்கத்தை நிறைவு செய்ய, பெற்றேயாக வேண்டும் என்பதிலே கருத்தாய் இருந்தார்.

காரணம், எல்லோரும் மீட்பு வாழ்வு பெற வேண்டும் என்பதுவே அவருடைய நோக்கமாக இருந்தது.

வந்த நோக்கத்தை நிறைவு செய்தால், தந்தை எல்லோருக்கும் அத்தகைய மீட்பினை அருள்வார் என்று நம்பினார் - இறைமகன்.

"இன்னும் குறைவாக உள்ள பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்" என புனித பவுல் அடிகளார் கூறுவதை இங்கு கவனத்தில் கொள்வது சிறப்பானது.

பாடுகள், மனித குலம் இருக்கும் வரை தொடரத்தான் செய்யும்.

அவர் மீது நம்பிக்கை கொள்வதால் - பாடுகள், துன்பங்கள், வேதனைகள் ஏற்படக் கூடாது - என நினைப்பவர்கள் அவருக்கு ஏற்புடையவராகிட முடியாது.

காரணம், அன்றாட சிலுவையை சுமந்து கொண்டு செல்பவர்களே என் சீடர்கள் என்கிறார்.

பல வேதனைகள் வழியாகவே நாம் இறையாட்சிக்கு உட்பட முடியும் என்று - பவுலும், பர்னபாவும் கூறி நம்பிக்கையிலே நிலைத்திருக்க ஊக்கப் படுத்தினார்கள் என்று, திருத்தூதர் பணிகளிலே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. (14:22)

நாமும் நம்முடைய வாழ்விலே, வலியையும் வேதனையையும் பெற்று வந்ததாலேயே, மற்றவர்களுக்கு நம்பிக்கையோடு ஊக்கம் கொடுத்திட முடியும்.

செபம்

இறைவா! வேதனைகளை நீரே ஏற்று, அதனால் வரும் கண்ணீரை அறிந்ததால், உம்மால் பிறரின் கண்ணீரை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. நாங்களும் வாழ்வில் வரும் சிலுவைகளை ஏற்று பக்குவப் பட அருள் தாரும்! ஆமென்.

பன்னிரெண்டாம் நிலை: சிலுவையில் மரித்தார்!

மரணம் என்பது - மண்ணிலே மடிவதாக இருந்தாலும், விண்ணகத்திற்கு அது பிறப்பே என்பதுவே நம்முடைய நம்பிக்கை.

உயிர்ப்பித்து அற்புதம் செய்தவருக்கு இது தெரியாதது இல்லை.

அவரும் இதனை அறிந்து, தன உயிரை தந்தையின் கையில் ஒப்புவித்து தலை சாய்க்கின்றார் என்பதனை அறிகின்றோம்.

தன்னுடைய நம்பிக்கை வீண் போகாது என்று அறிந்திருந்தார்.

காரணம் - நம்பிக்கை கொண்டதால், தான் எத்தனை விதத்தில் எல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டேன் என்பதனை வாழ்வினிலே உணர்ந்தவர்.

தந்தை, தான் சொன்னதை நிறைவேற்றுவார் என்பதனையும் வாழ்வினிலே அறிந்திருந்தார்.

கோதுமை மணி மண்ணிலே மடிந்தால் தான் மிகுந்த பலன் கொடுக்க முடியும் என்பதனை உணர்ந்து போதிக்கவும் செய்தார்.

மடிவது மண்ணுலக பார்வையில் தோல்வி என்றாலும், நம்பிக்கையின் ஒளியில் வாழ்வு பெறுவதாகும் என்பதனை உணர்ந்து, தன வாழ்வின் உயிரை ஒப்புவிக்கின்றார்.

நம்மையும் வாழ்விலே பல நலன்களால் நிரப்பினவர்.

சொன்னதை நிறைவேற்றித் தந்து நம்மை மகிழ்வித்தவர்.

மறுவுலக வாழ்வின் பரிசை தருவார் என்ற நம்பிக்கையில் மடிவதற்கு எப்பொழுதும் ஆயத்தமாவோம்.

மரித்தவர்களுக்கு மகிழ்வுடனே பிரியாவிடை கொடுப்போம்.

அந்த ஆத்துமாக்கள் இறை ஒளியில் அமைதி காணட்டும்!

செபம்

வாக்கு மாறாத தெய்வமே இறைவா! உம்மிலே மரிப்பவர்கள், உம்மோடு உயிர்த்து வாழ்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எம்மிலே வளர்ந்திடச் செய்தருளும்! ஆமென்.

பதிமுன்றாம் நிலை: அன்னையின் மடியில்!

நம்பிக்கையின் வேர் எப்பொழுதும் தாயின் வழி கிடைப்பதுவே.

தாய் நம்பிக்கை கொண்டவளாக இருந்ததால், பாலூட்டி வளர்க்கும் தன மக்களுக்கும் நம்பிக்கையை ஊட்டி வளர்க்கின்றாள் என்பதுவே உண்மை.

அன்னை மரி நம்பிக்கை கொண்டாள்.

"கன்னி கருத்தாங்குவாள்" என்பது, சொல்லப்பட்ட வாக்கு.

அது தன்னிலே நிறைவுற்றது என்பதற்கு அன்னையே சாட்சி.

பலவற்றை அன்னையினால் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையிலும், வாக்கு நிறைவேறும் - மனுக்குலம் மீட்படையும் என்பதனை நம்பினார்கள்.

தந்தை தான் சொன்னதை நிறைவேற்றித் தருவார் என்பதனை நம்பினார்கள்.

எனவே, தன் மகனின் பயணத்தில் உடன் நடந்தார்கள்.

தாங்க முடியாத, சொல்ல இயலாத வியாகுலத்திலும் மனதினை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு, இறந்த தன மகனை மடி சுமக்கின்றார்கள்.

புனித பவுலடிகளாரும், கிறிஸ்துவின் அன்பிலிருந்து எதுவும் என்னை பிரிக்க முடியாது என்பது என்னுடைய துணிவு என்றார்.

வியாகுலங்கள் - வருத்தங்கள் வந்து போகும்.

ஆனால், அவருடைய நிலையான அன்பிற்குமுண்டோ அடைக்கும் தாழ் என்பதனை நாம் அறிந்திட செய்கின்றார்கள்!

செபம்

இறைவா! வளரும் தலைமுறையினருக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டிடவும், நாங்கள் பெற்ற நம்பிக்கையில் வளர்ந்திடவும், அவரது அன்பு, வியாகுலங்களிலிருந்து விடுவிக்கும் என்ற உறுதியினை பெற்றுக் கொள்ள அருள்தாரும்! ஆமென்.

பதினான்காம் நிலை: கல்லறையில் துயில் கொள்ளல்!

எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு காலம் உண்டு. அதனதன் காலத்தில் எல்லாவற்றையும் நிறைவேறச் செய்வார் படைத்தவர் என்பதுவே உண்மை. அதுவே நம்முடைய நம்பிக்கையும் கூட.

நாம் உலர்ந்து போவோம் - உதிர்ந்து போவோம் என்பதுவே மனித வாழ்வு சொல்லும் பாடம். ஆனால், காலம் வரும்போது உலர்ந்த எலும்புகள் உயிர் பெறும் என்கிறது வேதம்.

அதே போல, வலுக்குறைந்த பகுதிகளில் அவருடைய வல்லமை சிறந்தோங்கச் செய்து - கழுகுகளைப் போல பறக்கவும், மான்களைப் போல துள்ளவும் செய்வார் என்கிறது வேதம்.

துயில் கொள்கிறார் - கல்லறையில்.

இது, இருள் ஆட்சி செய்யும் நேரம் - இருளின் காலம்.

தன்னை அமைதியாக துயில் கொள்ள அனுமதிக்கின்றார்.

நன்றாகத் தெரியும் - இந்தக் காலம் மூன்று நாட்கள் என்பது.

அவரை மாட்சிமைப்படுத்தும் காலம் வரும் வரை காத்திருப்பது அவசியமானது.

இந்தக் காலம் - தான் அமைதியில் துயில் கொள்வது அவசியமானது என்பதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றார்.

நம்மை மறைத்துக் கொள்ளும் காலம் இருக்குமாயின், நம்மை மறைத்துக் கொள்வதில் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை என்பதனை இந்த நிலை நமக்கு உணர்த்தி நிற்கிறது.

கோபம் உச்சத்தில் உள்ள காலத்தில், உங்களை சற்றே மறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்கிறார், எசாயா 26:20.

இதுபோல, காலத்திற்கு ஏற்ப, கடவுளின் திருவுளம் அறிந்து நடந்து கொள்வது அவசியமானது. எந்த காலமும் நிரந்தரம் இல்லை என்பதுவே உண்மை.

எந்த காலமானாலும் - அந்த காலத்தை மாற்றியமைக்க படைத்தவரால் கூடும் என்ற நம்பிக்கை வேண்டும். காரணம் - அவர் காலத்தை வென்றவர்!

செபம்

இறைவா! எல்லா காலங்களும் உமக்கு கட்டுப் பட்டதே என்பதை நம்பி, நடப்பவைகளை நல்லதாகவே எண்ணி, ஏற்று நடந்து கொள்ளும் வரம் தாரும்! ஆமென்.